

DECEMBER 2025

DOOR RENSKA MEIJER

RIEK EN FATIMA

BUREN VOOR HET LEVEN

Aan de Constantijn Huygenslaan 18 zijn wij - Ilse Schrijver en Renske Meijer van G&O- te gast bij Riek van Vliet (77). We zitten aan de keukentafel in haar gezellige woning. Ook buurvrouw Fatima Guissouma-Najjar (70) is aangeschoven.

Riek en Fatima wonen al vele jaren naast elkaar in Muiden Noordwest. Daarbij spelen huisnummers 18 en 20 een bijzondere rol.

Eind jaren zeventig werden de dames voor het eerst burens aan de P.C. Hooftlaan. Riek woonde op nummer 20, Fatima op nummer 18.

In 1981 verhuisde het gezin van Riek naar de Constantijn Huygenslaan, naar nummer 18. Een paar jaar later kreeg het gezin van Fatima de woning op nummer 20 toegewezen. Zo werden zij opnieuw burens en dat zijn ze tot op de dag van vandaag.

Riek

Riek is een echte Muidenaar. Ze werd geboren aan de Herengracht en ging in Noordwest naar school. Daar heeft ze warme herinneringen aan. "Het was een heerlijke schooltijd," vertelt ze. "We hadden zelfs gymnastiek op de speelplaats. Dan deden we bijvoorbeeld honkbal."

Riek groeide op in een groot, maar arm gezin. Toen ze 13 jaar was, moest ze al fulltime werken. "Mijn ouders konden school niet betalen," legt ze uit. "Ik ging bij een mevrouw in de huishouding. Zo ging dat in die tijd." Na haar huwelijk woonde Riek eerst met haar man Jan bij haar ouders in.

Later kregen ze een woning in Noordwest. Samen kregen ze drie kinderen, die inmiddels uit huis zijn en buiten Muiden wonen.

In 2024 overleed Jan plotseling aan kanker na een kort ziekbed. "Jan was daarvoor nooit ziek," vertelt Riek

zichtbaar geraakt. "Hij was erg geliefd in de buurt en was al dertig jaar scheidsrechter bij de KNVB. Voordat hij ziek werd floot hij nog elke weekend een wedstrijd." Dan zegt ze: "Jan heeft Fatima nog gevraagd of zij mij nooit in de steek wilde laten."

Fatima

Fatima kwam in 1971 vanuit Tunesië naar Nederland, om bij haar man Moktar te wonen. Hij woonde al sinds 1962 met veel plezier in Muiden en werkte bij Bouvy Zout. Moktar voelde en noemde zich altijd 'een Muider' en was daar heel trots op. Vanuit de Kloosterstraat kwam het echtpaar terecht in Noordwest.

Samen kregen ze vier kinderen, die allemaal nog in Muiden wonen.

"Ik ben heel blij en trots dat mijn kinderen opleidingen hebben kunnen doen," zegt Fatima. "Die mogelijkheid heb ik niet gehad." In 2013 overleed haar man Moktar. Net als Riek is ook Fatima weduwe.

Lief en leed

In al die jaren als burens hebben Riek en Fatima veel met elkaar meegemaakt. Mooie momenten, maar ook verdrietige.

Riek vertelt: "Ik heb Fatima geholpen bij de bevalling van haar jongste zoon. Moktar had avonddienst, het was laat. de verloskundige was er wel, maar er was geen kraamhulp beschikbaar. Toen ben ik gevraagd om te helpen. Dat was heel bijzonder."

Er zijn ook veel vrolijke herinneringen. "We gingen elke week samen op de fiets naar de markt," vertelt Riek lachend. "Ik heb Fatima geholpen om te leren fietsen. Dat was een drama, ze lag steeds op de dijk."

Samen maakten ze kleding voor de kinderen. Ze breiden, naaiden en haakten.

"We keken ook jarenlang samen film op donderdagavond, als Jan ging trainen," herinnert Fatima zich. "We hebben veel gelachen en gehuild samen. We stonden altijd voor elkaar klaar."

Riek vult aan: "We zijn zelfs bij Fatima en Moktar op bezoek geweest in Tunesië. We hebben daar haar ouders ontmoet."

De wijk en de toekomst

Ook nu zoeken de dames elkaar nog vaak op. Ze gaan samen wekelijks naar de gym en wonen nog steeds met veel plezier naast elkaar in Noordwest.

Op de vraag wat hun mooiste herinneringen aan de wijk zijn, antwoordt Fatima: "Ik heb alleen maar goede herinneringen. We hadden fijne burens. Iedereen kende elkaar en had tijd voor een praatje. Kinderen speelden samen. Toen ik hier kwam wonen, was ik de enige buitenlandse vrouw met kinderen met een donkere huidskleur. Dat vonden mensen bijzonder. Ik heb mij nooit gediscrimineerd gevoeld."

Riek herinnert zich: "Toen ik met de collectebus van het Rode Kruis liep, kwam ik de straat amper uit."

Iedereen wilde een praatje maken."

Ook vertelt ze over het schaatsen achter de P.C. Hoofthoofaan, vroeger in de winter.

Nu de wijk gaat veranderen en de woningen gerenoveerd worden, hebben de dames gemengde gevoelens. Fatima zegt: "Het zal drukker worden. Er komen meer mensen die je niet kent. Ook meer verkeer. Maar ik zie niet echt op tegen de renovatie. Er komt een betere woning voor terug."

Riek hoopt op een gelijkvloerse woning in de wijk: "Ik ben 77 jaar en de trap wordt lastig. Ik hoop op een nieuwbouwappartement in 'de toren'. Ik wil hier niet weg!"

zomer 1979

Hoop voor later

Tot slot vragen we waar zij op hopen na de wijkvernieuwing.

Fatima zegt: "Ik hoop dat er een ontmoetingsruimte blijft, zoals het Kwetternest. Een plek voor koffie, samen zijn en bijpraten."

Riek knikt: "Ja, anders zit je alleen thuis op de bank. Dat is niets. Daar spreek je mensen en hoor je nog eens wat." Ze sluit ons gesprek hoopvol af: "En wie weet... over een paar jaar kan Fatima dan misschien weer naast mij wonen. Maar dan in een appartement."